

teriel, endogsaa kostbart Materiel, Nyan-skaffelser, Nybygninger eller lignende, var blevet ødelagt. Noget saadant er der slet ikke Tale om, det ønsker jeg udtrykkeligt at betone, der er ikke mindste Spor af, at Statsbanenes Materiel har lidt det ringeste ved det, der er foregaaet. Det, der er sket, er jo, at Krigsministeriet har ønsket, at nogle faa Personer af Statsbaner-nes Personale kunde faa Adgang til at lære, hvorledes det gaar til med Bro-sprængning, og i den Anledning henvendte sig til Statsbanerne, som da stillede en Brofoged, nemlig ham ved Masnedsund-Broen, og tre Baneformænd til Raadig-hed for denne Uddannelse. Det var de tre Baneformænd, paa hvis Strækninger Viadukten Øst for Roskilde Station, Broen over Kolding Aa ved Kolding samt Broen over Varde Aa ved Varde ere beliggende. Disse 4 Mænd fik Lov til at deltage i dette Øvelseskursus i 8 Dage, og det er alt, hvad det drejer sig om. Det lededes af Ingeniørregimentet og bestod først i Undervisning i Sprængstoffers Behandling og Anvendelse. Siden gjordes der en Rejse til Roskilde, Masnedsund, Kolding og Varde, for paa Stedet at fortsætte Uddannelsen i Løbet af 1 à 2 Dage. Alt, hvad det ko-stede, betalte Ingeniørregimentet, saa Stats-banerne have heller ikke paa denne Konto haft nogen som helst Udgift derved. Der foreligger heller ikke det mindste om, at Tjenesten ved Statsbanerne har lidt noget ved, at disse 4 Mand i disse 8 Dage vare fraværende. Under disse Omstændigheder synes jeg ikke, at der fra min Side er Grund til at udtale nogen som helst Be-klagelse over, at dette Ønske fra Krigs-ministeriets Side er imødekommet, og jeg kan ikke love det ærede Medlem, at jeg vil sige nej, hvis en lignende Anmodning fremkommer i Fremtiden, naar det altsaa kan ske uden Udgift og uden Gene for Statsbanerne. Om det er rigtigt af Krigs-ministeren at stille et saadant Forlangende, eller at oprette et saadant Øvelseskursus, vedkommer ikke mig; derom maa det ærede Medlem holde sig til Krigsministeren.

Det næste Samraad vedrører Tan-tiømens Fordeling, som dels det ærede Medlem og dels nu den sidste ærede Ta-ler foruden ogsaa den højtærede Ordfører have dvælet ved. Derom skal jeg kun sige, at det vilde jo være mærkeligt, om man straks havde truffet det absolut eneste rette ved de Regler, der ere givne for Ud-byttets Fordeling, og som jo for den aller-største Del ere givne ved selve Lovens §§ 27 og 28. For nogle Lønningsklassers

Vedkommende er Fordelingen af Udbyttet henlagt under Ministeren, men det meste er jo fastsat i selve Loven. Det vilde være mærkeligt, siger jeg, om man allerede nu skulde have truffet det eneste rette. Det er derfor heller ikke udelukket — jeg tør ikke bestride Muligheden deraf —, at der kan være noget at rette paa et eller flere Punkter, naar Tiden kommer til at foretage et Eftersyn af disse Regler. En Ændring af disse Regler kan jo ske — det staar der udtrykkelig i Loven — ved de aarlige Finanslove. Naar min For-gænger paa denne Plads imidlertid i Sam-raadet med Finansudvalget har sagt, at det var for tidligt allerede nu at tage fat paa et saadant Gennemsyn, synes jeg egentlig ogsaa, at han har Ret deri. Det er kun een Gang, den nuværende Fordeling har virket, og de allerfleste ville dog vistnok give ham og mig Ret i, at der er Grund til at se den virke noget længere endnu, inden man griber ind i et saa ind-viklet og — det tør jeg gaa ud fra — i sin Tid saa gennemtænkt System som det, der er lagt til Grund for den nuværende Fordeling.

Saa kommer jeg til Samraadet om Melsted Havn, der jo af den højtærede Ordfører blev benyttet som Udgangspunkt for en Behandling af den Stormskade, de bornholmske Havne i det hele have lidt ved Stormen nu for en tre Uger siden. Jeg skal derom sige, hvad der maaske turde være overflødig, at selvfølgelig ingen følger disse Begivenheder og tager Del i, hvad der er passeret, med mere Medfølelse end Regeringen; det er klart. Et andet Spørgsmaal er jo, i hvilket Om-fang man fra Statskassens Side kan træde hjælpende til. Man maa jo hverken her eller ved noget andet Spørgsmaal af denne Art lade sig lede alene af Medfølelse; det vil den højtærede Ordfører utvivlsomt give mig Ret i; man har ogsaa andre Hensyn at tage. Der er her Spørgsmaal om Skade af dobbelt Art, dels Skade paa Baade og Redskaber og dels paa selve Havnene. Hvad angaar Skaden paa Baade og Redskaber, har den ærede Ordfører ikke paakaldt Statens Hjælp, og det takker jeg ham for. Han mente, at man der maatte sætte sin Lid til en frivillig Landsindsam-ling ligesom ved tidligere Lejligheder af samme Art, og dette er ogsaa min Mening. Jeg kan derfor ikke være enig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), naar han ogsaa for saa vidt paakaldte Statens Bistand. Jeg ved nok, at man fra den Side, som